ispite

Se nasc atîtea ispite

în noi si în lucruri
pămîntul încă visînd
se trezeşte în rotunjimea fructelor
un gol mai mare-adic
între polii seminţelor
adînc în sine strînse
oglinzile
la ţărmul mării
au dat foc
luminii reflectate chiar de ele
şi şarpele încolăcit
pe care lumea noastră stă
l-am auzit cum vine noaptea
spre sînii tai pocnind încet de lapte

piramidă de grîu

S -a adunat pe cîmpun

tot grîul galben
căzut în întregime din clepsidra
luceferilor explodaţi în univers
în marea lui
masivă piramidă
aş vrea să mă îngrop de viu
cu calul meu
Şi cu iubita
şî cu pocalele de bronz
din care toată vara am băut
căderea albă de zăpada
pe noi tărîmuri cînd va bate
să ies din cuîbu-ameţitor de cald
cu fire verzi de grîu
în picie încolţite